Civillieta Nr.C30640717
Lietvedības Nr.C-2416-18/26

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 21.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese K.Kraveca,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotas procedūras lietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2016.gada 16.oktobrī saņemts SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – Prasītājs) prasības pieteikums vienkāršotas procedūras lietā pret /pers. B/ (turpmāk – Atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar 2010.gada 29.decembri Rīgas pašvaldības uzņēmums bezpeļņas organizācija namu pārvalde "Jugla" tika reorganizēta, apvienojoties ar citām komercsabiedrībām reģistrēta LR Uzņēmumu reģistrā par SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" kā reorganizēto komercsabiedrību tiesību un saistību pārņēmēja.

Atsaucas uz likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto un astoto daļu un norāda, ka pamatojoties uz 2003.gada 14.februāra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līguma Nr.DI-03-77-lī un tā Pielikumu Nr.1 kā arī 2011.gada 5.jūlijā Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-ll-910-lī, tā Pielikumu Nr.l, Prasītājs apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, par ko Prasītājam ir tiesības saņemt maksu par Atbildētājai sniegtajiem pakalpojumiem viņas privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Dzīvojamās mājas /adrese/ (turpmāk – Māja) dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt apsaimniekot Māju, līdz ar ko Prasītājam ir pienākums pārvaldīt Māju. Saskaņā ar pilnvarojumu līgumu nosacījumiem Prasītājs apņēmies pārvaldīt un apsaimniekot kopīpašnieku nekustāmo īpašumu, kā arī nodrošināt pakalpojumus.

Atbildētājai saskaņā ar ierakstu zemesgrāmatā no 2005.gada 21.novembra, pamatojoties uz pirkuma līguma pamata, pieder nekustamais īpašums – /adrese/

Norāda, ka Dzīvokļa īpašuma likums paredz ne tikai līgumisko, arī delikt atbildību (ārpus līgumisko atbildību), nosakot dzīvojamās mājas uzturēšanas apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu atlīdzību neatkarīgi no līguma noslēgšanas.

2000.gada 16.novembrī pušu starpā tika noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums (turpmāk – Līgums).

Atsaucas uz Līguma 3.4.punktu, kas noteic, ka maksas par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami soda nauda 0,1% apmērā no kavētā maksājuma summas.

Atbildētājai par saņemtajiem pakalpojumiem jānorēķinās saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, proti, veikt samaksu par katru kārtējo mēnesi saskaņā ar noslēgtā Līguma nosacījumiem.

Prasītājs rīkojies atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam, taču Atbildētāja savu pienākumu veikt samaksu, nav izpildījusi. Prasītājs nav licis šķēršļus Atbildētājai izmantot telpas, līdz ar ko Prasītājam ir tiesības prasīt no Atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus, kas izriet no Civillikuma 1756.panta, 1759.panta.

Norāda, ka mediācija netika veikta, kā arī nepiekrīt izmantot mediāciju.

Atbildētājas parāds par dzīvojamās telpas /adrese/, sakarā ar pārvaldīšanu un apsaimniekošanu par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.aprīlim ir 857,61 EUR, līgumsods par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim ir 179,50 EUR, likumiskie procenti 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim 28,37 EUR bet kopā 1065,48 EUR.

Prasība pamatota ar Civilprocesa likuma l.pantu, 24.pantu, 27.panta otro daļu, 41.pantu, 195.pantu, 570.panta pirmo daļu, Civillikuma 865.pantu, 866.pantu, 107l.pantu, 1401.-1403.pantu, 1425.pantu, 1587.pantu, 1716.pantu, 1756.pantu, 1759.pantu, 1765.pantu, 1779.pantu, 1652.panta 3.punktu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto un astoto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 3.punktu un 4.punktu.

Lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājas Prasītāja labā parādu par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.aprīlim ir 857,61 EUR, līgumsodu par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim ir 179,50 EUR, likumiskos procentus par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim 28,37 EUR, bet kopā 1065,48 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 159,84 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR apmērā; atzīt Prasītāja tiesības piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam likumiskos procentus – 6% gadā no prasības pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildes dienai.

2017.gada 27.decembrī tiesā saņemti Atbildētājas paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību atzīst daļēji, tas ir, galveno parādu 857,61 EUR apmērā un likumiskos nokavējuma procentus 28,37 EUR apmērā.

Puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, līdz ar to tiesa pieņēmusi lēmumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2018.gada 21.februārī, par ko lietas dalībniekiem paziņots, nosūtot paziņojumu 2018.gada 11.janvārī. Kā arī lietas dalībnieki informēti, ka sprieduma noraksts pusēm būs pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 21.februārī.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumu un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Prasības pieteikumam pievienots 2003.gada 14.februāra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.Di-03-77-lī ar pielikumu Nr.1 un 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums nr.RD-11-910-lī (lietas 8.-21.lapa), kas apstiprina, ka Prasītājs uz līguma pamata apņēmies apsaimniekot Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā, valdījumā vai pārvaldīšanā esošo nekustamo īpašumu – daudzdzīvokļu māju /adrese/. 2016.gada 11.augusta Latvijas republikas izziņa Nr.7-3-150861 apstiprina, ka 2010.gada 29.decembrī notikusi reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības, tajā skaitā Rīgas pašvaldības SIA „Juglas nami", un izveidojot SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (lietas 34.lapa). Atbilstoši Komerclikuma 335.panta piektās daļas noteikumiem, apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai.

Lietā noskaidrots, ka Atbildētājai, pamatojoties uz 2005.gada 21.novembra Pirkuma līgumu, 2006.gada 18.janvārī nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.7, /adrese/, kadastra nr./numurs A/(lietas 25.lapa).

2000.gada 16.novembrī, pamatojoties uz 2000.gada 26.septembra pirkuma – pārdevuma līgumu un Rīgas Domes 1996.gada 26.septembra lēmumu Nr.285-r, starp Prasītāju un Atbildētāju noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.P 2089 (lietas 23.-24.lapa). Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājs apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/, kurā Atbildētājai pieder dzīvokļa īpašums Nr.7.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta septīto daļu valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants paredz, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus; maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes; saudzīgi izturēties pret kopīpašumā esošo daļu, ievērot tās lietošanas noteikumus, kā arī normatīvajos aktos noteiktās sanitārās, ugunsdrošības un citas prasības, lai neradītu aizskārumu citu cilvēku drošībai un veselībai, apkārtējās vides kvalitātei, un raudzīties, lai šos noteikumus un prasības ievērotu personas, kas iemitinātas viņa dzīvokļa īpašumā; nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu; pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus. Tādējādi Atbildētājai ir pienākums veikt samaksu Prasītājam par nepieciešamajiem izdevumiem, kas saistīti ar daudzdzīvokļu mājas /adrese/, kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1832. pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājai jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Lietā esošie pierādījumi apliecina, ka Atbildētāja Prasītāja sniegtos pakalpojumus ir saņēmusi, bet savas saistības pret Prasītāju pilnā apmērā nav izpildījusi.

Atbildētāja savos paskaidrojumos prasību daļā par pamatparādu 857,61 EUR apmērā atzinusi. Līdz ar to tiesa neapšauba prasības pieteikumā norādīto parāda apmēru un atzīst, ka no Atbildētājas par labu Prasītājam piedzenams galvenais parāds 857,61 EUR apmērā.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmajā daļā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tā kā Atbildētāja ir pieļāvusi nokavējumu, Prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim 28,37 EUR apmērā. Atbildētāja minēto likumisko nokavējumu procentu apmēru ir atzinusi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717 pantu, līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Civillikuma 1720. panta 2.punkts noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar 2000.gada 16.novembra Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr.P 2089 3.4.punktu, ja maksājumi par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, komunālie maksājumi, kas izdarāmi vienlaikus ar maksājumiem ar maksājumiem par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu,, tiek veikti ar kavējumu, par katru nokavēto dienu maksājama soda nauda 0,1% apmērā par kopējās parādu summas.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas līgumsodu 179,48 EUR apmērā.

Civillikuma 1.pants par tiesību izlietošanu un pienākumu pildīšanu pēc labas ticības pēc būtības ir saistāms ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.pantu par līgumslēdzēju pušu tiesisko vienlīdzību.

Vienlaikus tiesa ņem vērā judikatūrā paustās atziņas, kurās norādīts uz tiesas tiesībām vērtēt līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārīgiem tiesību principiem (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr. SKC-212*). Turklāt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 14.maija spriedumā lietā Nr.SKC-212/2008, izvērtējot normas par līgumsodu kopsakarā ar taisnīguma un samērīguma principu, ir nonācis pie atzinuma, ka līgumsoda samazināšanas iespēja nav izslēgta. Jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos ir tāds jautājums, kas sakarā ar likuma tieša norādījuma trūkumu ir izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārīgiem tiesību principiem.

Civillikuma 1724.[1]pants paredz tiesas pienākumu samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto kaitējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Savukārt Civillikuma 1716.panta trešajā daļā noteikts, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Pamatojoties uz augstāk minētajiem apsvērumiem, tiesa atzīt, ka Prasītāja aprēķinātais līgumsods 179,48 EUR apmērā uzskatāms par nesamērīgu, līdz ar to kopējais līgumsoda apmērs, kas piemērojams Atbildētājai, samazināms līdz 10% no nesamaksāta pamatparāda, tas ir, līdz 85,76 EUR.

Civillikuma 1722.panta pirmajā daļā noteikts, ka līgumsodu par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var prasīt tikai tādā apmērā, kādā tas pārsniedz prasīto procentu summu, kas radusies pēc neizpildes iestāšanās brīža.

Ņemot vērā to, ka Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas arī likumiskos nokavējuma procentus 28,37 EUR apmērā par to pašu periodu, par kuru

aprēķināts līgumsods – no 2014.gada 1.saprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim, tiesa uzskata, ka Prasītājs var prasīt līgumsodu tikai tādā apmērā, kādā tas pārsniedz prasīto procentu summu, kas radies pēc neizpildes iestāšanās brīža, tas ir, 57,39 EUR (līgumsods 85,76 EUR – likumiskie procenti 28,37 EUR).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no Atbildētājas Prasītāja labā piedzenams galvenais parāds 857,61 EUR par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim, likumiskie nokavējuma procenti 28,37 EUR par laika posmu 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim un līgumsods 57,39 EUR par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim, bet kopā 943,37 EUR. Savukārt prasība daļā par līgumsoda piedziņu 122,09 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, Prasītājam atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no Atbildētājas likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu ir seši procenti no simta gadā, no neatmaksātā pamatparāda.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta[..].

No lietas materiāliem redzams, ka Prasītājs samaksājis valsts nodevu par prasības celšanu tiesā 159,84 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR apmērā.

Saskaņā ar 41.panta pirmo daļu no Atbildētājas Prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 141,52 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,92 EUR apmērā (proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram – 88,54% apmērā).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 93., 97., 193., 195., 204.[1]pantu, 250.[25] pantu,

nosprieda:

Daļēji apmierināt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasību vienkāršotas procedūras lietā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr. 40103362321, galveno parādu 857,61 EUR apmērā par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim, likumiskos nokavējuma procentus 28,37 EUR apmērā par laika posmu 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim un līgumsodu 57,39 EUR par laika posmu no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.oktobrim un tiesas izdevumus 144,44 EUR apmērā, bet kopā 1087,81 EUR (viens tūkstotis astoņdesmit septiņi *euro*, 81 cents).

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda summas 857,61 EUR, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot neatmaksātā pamatparāda apmēru.

Samaksu veikt uz vienu no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, bankas kontiem: AS DNB banka LV63RIK00002013197596; AS Citadele banka LV83PARX0013044380019; AS Swedbank LV98HABA0551030734837; AS Nordea Bank LV57NDEA0000083069550; AS SEB Banka LV 65UNLA0050017186820; AS Norvik banka LV14LATB0002010102046.

Prasību daļā par līgumsoda 122,09 EUR (viens simts divdesmit divi *euro*, 09 centi) piedziņu noraidīt.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese K.Kraveca